

COLUMN

DE BOUWERS VAN ONZE ZORG

Onlangs las ik in Het Financieele Dagblad een interessant artikel over de hervorming van de zorg in Denemarken. Zij hebben 'al' vijftien jaar geleden hervormd en gespecialiseerde ziekenhuizen ingericht. De krant maakt in één zin een snelle vergelijking met Nederland en daarin komen we er niet best af, want: 'hier discussiëren we al tijden over de concentratie van ziekenhuiszorg'. De ondertoon is dat we op dit punt ver achterlopen. Maar dat is niet terecht. Want wie goed kijkt, weet beter. Die concentratie en specialisatie hebben we hier voor een belangrijk deel namelijk allang voor elkaar, al is zoiets nooit helemaal af. Kijk naar gespecialiseerde kankercentra het Antoni van Leeuwenhoek en het Prinses Máxima Centrum, maar ook vergaande concentraties in bijvoorbeeld de gynaecologische en urologische oncologie, al vallen die minder op. En als het om de omvang van onze ziekenhuizen gaat, (het Deens streefgetal bij de hervormingen is 200.000-500.000 adherente inwoners) dan zijn die allang op 'Deens' niveau. Ziekenhuizen als het OLVG, Jeroen Bosch Ziekenhuis, Rijnstate of Isala hebben 400.000-500.000 adherente inwoners en onze 'kleine' ziekenhuizen zitten rond de 200.000. Precies zoals in Denemarken! Daarbij, in vergelijking met andere landen in Europa liggen het aantal bedden en de gemiddelde verblijfsduur in Nederland onder het Europese gemiddelde, sterven er in ons land minder mensen door vermijdbare of behandelbare oorzaken, geven we net als Zweden het kleinste percentage van de totale zorgkosten uit aan ziekenhuiszorg, en leveren we hier meer zorg buiten het ziekenhuis dan andere landen. We staan er dus eigenlijk heel goed voor. Als je de kranten openslaat dan lijkt dat beeld soms anders; 'het moet beter, dokters werken onvoldoende mee aan nieuwe ontwikkelingen, zijn behoudend, wen maar aan minder zorg.' Nu loop ik als bestuurder al langer mee en ik zie voortdurend dat we innoveren, verbeteren, kritisch naar onszelf kijken: we verschuiven onze aandacht van ziekte naar gezondheid, preventie en leefstijl zijn belangrijker geworden in de spreekkamer, we werken steeds vaker samen met collega's buiten het ziekenhuis, werken groener en meer digitaal. Al die ontwikkelkracht zit in de zorg zelf; de professionals. Wel jammer dat dat niet wordt benoemd. Want het is stimulerend om uit te gaan van een goed zelfbeeld en je eigen kracht, weten we. En het werkt demotiverend als je voortdurend geconfronteerd wordt met geluiden over donkere wolken boven de zorg. Dus uitgaan van vertrouwen is niet alleen terecht, maar werkt ook beter! Dat neemt niet weg, dat er ook zorgen zijn onder dokters over de gezondheidszorg, vooral over de omstandigheden waarin we nu werken om het beste voor de patiënt te doen. Als je je team niet rond krijgt of regelmatig opnamestops hebt door tekort aan personeel. Of misgrijpt bij een geneesmiddel of medisch hulpmiddel door oplopende tekorten. Of nog steeds te maken hebt met slechte beschikbaarheid van patiëntgegevens bij doorverwijzingen. In dat licht moeten we de boodschappen zien van honderden medisch specialisten aan de politiek waar we uitgebreid bij stilstaan in dit magazine. Als de bouwers van de zorg zeggen dat er vraagstukken zijn waardoor ze hun werk niet goed kunnen doen, luister daar dan naar en doe er wat aan. Dan behoud je de ontwikkelkracht die in alle zorgprofessionals zit als fundament van de huidige én toekomstige goede zorg in Nederland.

Piet-Hein Buiting
Voorzitter Federatie Medisch Specialisten

